

פרוטוקול : ועדת חינוך והועדה לקידום מעמד הילד 12/5/2020

"מערכת החינוך העירונית בעת משבר הקורונה"

בראשות מ"מ וסרה"ע אופירה יוחנן וולק

משתתפים:

רון חולדאי- ראש עיריית תל אביב-יפו, יו"ר ועדת חינוך
אופירה יוחנן וולק- מ"מ וסרה"ע, יו"ר הועדה לקידום מעמד הילד, מ"מ יו"ר ועדת חינוך
חן אריאלי – סגנית ראש העירייה
ציפי ברנד – סגנית ראש העירייה
סיגל ויצמן – חברת מועצה
שירלי רימון – מנהלת מינהל החינוך
שרון מלמד – מנהלת מינהל שירותים חברתיים
ליזה בן חמו – סגנית מנהלת מינהל החינוך
בלחה קורן – מנהלת אגף שירותים חברתיים
חדוה קפלן- מנהלת אגף שירותים חברתיים
דר חיים נחמה – מנהל אגף בריאות הציבור
לאה זיידה – מנהלת אגף חינוך יסודי
ענת לידור – מנהלת אגף לקידום הגיל הרך
רותי אנזל- מנהלת אגף קידום ילדים
לאה וקסלר – מתאמת פעולות מינהל שירותים חברתיים
טל טאובר – מ"מ סגנית מנהלת השפ"ח
אורית מוסל – מנהלת נושא ילד ונוער
נועה רום – מנהלת נושא נכויות
ארנון מוכתר – מבקר בכיר
אייל לבנון – נציג ועד ההורים המרכזי
נחמה גולדווסר – נציגת ועד ההורים המרכזי
דורון סעד – נציג ועד ההורים מרכזי
אחז אגם – יו"ר ועד ההורים גני ילדים
דני יבורסקי – נציג הורים מיוחדים

סדר היום:

1. פתיחה- ראש העירייה רון חולדאי
2. היערכות מערכת החינוך העירונית לחזרה ללימודים – שירלי רימון, מנהלת מינהל חינוך
3. סקירת השירותים החברתיים לילדים במשבר הקורונה = שרון מלמד, מנהלת מינהל שירותים חברתיים וצוותה
4. טיפול בנוער בסיכון בעת משבר הקורונה – רותי אנזל, מנהלת אגף על יסודי ודורית הינדי, מנהלת מח' אכפת בלילה- קידום ילדים ונוער
5. דיון

סיכום הועדה:

1. יערך מפגש משותף בין נציגי הורים מיוחדים וראשי שלושת מינהלי חינוך, שירותים חברתיים וקהילה, לטובת סנכרון הליכי עבודה מול ההורים.
2. בחודש יוני יערך כנס מנהלי בתי ספר בראשות מינהל החינוך בו ידונו לעומקם האתגרים, ההזדמנויות והשלכות משבר הקורונה על מערכת החינוך.

פתיחה- ראש העירייה רון חולדאי

אופירה יוחנן וולק- אחר צהריים טובים לכולם וברוכות וברוכים הבאים. אנחנו מקיימים היום ישיבה משותפת של ועדת חינוך והוועדה לקידום מעמד הילד. הוועדה מוקדשת לילדות וילדים במערכת החינוך העירונית ומחוצה לה בתקופת הקורונה ואני מתכבדת להעביר את רשות הדיבור לרה"ע שהוא גם יו"ר ועדת החינוך שלנו. רון בבקשה.

רון חולדאי- שלום לכולם. אני שמח לראות פה את כל הקהל הנכבד הזה שנמצא בוועדת החינוך, הנושא הזה שנקרא חינוך בארץ הוא כמובן ים רועש גועש וחלק משיח גם בתקשורת וגם בכל מקום. אין ספק שכולנו נמצאים במרכז של משבר מסוים אבל נדמה לי שלמרות כל הדיבורים, בסוף מערכת החינוך בגלל העובדה שהיא מובנית, יש לה הרגלים, יש לה נוהלים וגם יש לה בגדול תקצוב ממשלתי וזה תחת חוק של מדינת ישראל, למרות הכל גם למרות המשברים, היא תחזור לתפקד כמו שתפקדה בעבר וגם בעתיד, תחת אולי מספר מגבלות כאלה או אחרות גם לא גדולות יותר מדי. זה לא יזיק שילדים יתרגלו לשטוף ידיים לעיתים קרובות, לשמור מרחק אחד אולי מהשני קצת יותר, אולי פחות אלימות בגלל זה ועוד כמה דברים שאולי זה יתרום להרגלים ולמנהגים שישפיעו על החברה הישראלית בעתיד. אבל בגדול, למרות כל הסערות והרעשים וכן להחזיר ולא להחזיר, זה בסופו של דבר עניין זמני כי גם עניין זמני מצד אחד יכול להיות שהוא כן יחזור לשגרה, ויהיו שינויים שיחייבו גרסיה מסויימת ויהיו מטולטלות כאלה. עוד יכול להיות שעכשיו יהיה בסדר ובשנת הלימודים הבאה לקראת החורף כנראה שיש השפעה של הטמפרטורה על הקורונה ויכול להיות שבחורף יהיה עוד משהו.

עיר ללא הפסקה

אני יכול להגיד לכם שאני סיימתי רק לפני שעה פגישה עם כל פורום 15 הערים הגדולות והוצאנו הודעה שחופפת החלטה של מנהלי מינהלי החינוך של הפורום ה-15, שקוראת לממשלה שלא ללכת למתווה כפי שהם עשו, לוודא שיש איתם לגבי מה אפשר ומה אי אפשר לעשות, לוודא שיהיה תקצוב לכל מהלך, לוודא שיש פרק זמן בין החלטה לבין ביצוע שיאפשר התארגנות ועוד כל מני דברים כאלה. יצא גם מכתב ברוח זו לביבי לראש הממשלה מצד יו"ר השלטון המקומי ויו"ר המועצות האזוריות. בכל אופן, אנחנו נמצאים כרגע באיזשהו מצב של באמת בלגן. דבר אחד ברור יש פה איזשהו ניסיון של נקרא לזה משרד החינוך או מנכ"ל משרד החינוך לדעתי, להוכיח לכאורה שמערכת החינוך חזרה. עצם העובדה שכתוב מאי-עד יב' למדו, כאילו שזה נקרא ללמוד אם באים ליום אחד בשבוע לביה"ס, ושלא לדבר על זה שבסוף יש לנו X מקום, X מורים וסייעות, ולכן כל דבר היום בא אחד על חשבון השני ועדיף לשמור על שגרה של היום מבלי לשבש את השגרה הזו שגם אין לה הרבה זמן, אוטוטו חופש גדול ונערכים לשנת לימודים חדשה. נדמה לי, ואני אומר בצורה די ברורה שבימים הקרובים יבינו את עמדותינו וגם משרד החינוך שיהיה קצת יותר אמפטי להתמודד עם דו שיח כדי להגיע לתוצאות. ככה זה נראה לי שיהיה, וכל היתר בעצם תלוי בנו. אני רוצה להגיד כאן, לא הצלחתי לראות מי ישנו, שלפחות מבחינתנו אנשי מערכת החינוך שלנו, אני חושב שהתנהגו בצורה מופתית גם יחסית למקומות אחרים. חלק מזה נובע מהתנהלות ארוכת זמן של מערכת החינוך העירונית מול מערכת בתי"ס.

אני חושב שמה שקרה היום עם פתיחת הגנים הוא ביטוי להתנדבות, למוכנות, למרות שאנחנו נקבל נזיפה כנראה על העובדה שחרגנו מכללי בר סימן טוב בכמה אלמנטים, וכבר מתעניינים בזה בתקשורת, אבל אני חושב שהעובדה ש-99% מגני הילדים עבדו היום, היה בזה אלמנט של אמון של כל המערכת בצורה מאוד יפה. ישר כח לכל מי שעבד ותרם ועשה, ואני רואה פה את אנשי שרון, אז גם העובדים הסוציאליים גילו מה שנקרא מסירות יוצאת מן הכלל ומצאו פתרונות בלתי רגילים. ובכלל אני חושב שכל עובדי עיריית ת"א-יפו, ההשקעה לאורך זמן נתנה פרי דווקא באירוע הזה, ואני מבקש לברך את כל מי שעוסק ונמצא פה בפורום הזה, ולאחל לכם דיון פורה. אופירה לקחה על עצמה לנהל אותו בשמי.

אופירה יוחנן וולק - תודה רון. רק אני אומר משפט אחד מאחר וזה בזום ולא כמו שאנחנו רגילים לעשות את הוועדות, אז כולכם לצורך העניין "מושקעים" על מנת שנוכל לייצר פה דיון פורה. מי מכם שירצה לדבר אז פשוט יש, אני מקווה שכולכם מכירים את העניין של הציט, תכתבו בציט וניתן לכם את האפשרות לדבר, וזאת מאחר שבזום, אם יותר מבן אדם אחד מדבר נהייה קקופוניה שלמה.

אני רוצה להמשיך את דבריו של רון בנוגע לעובדים ועובדות ממינהל שירותים חברתיים ומינהל החינוך. יישר כח על העבודה שלכם. זה מחמם את הלב לראות כמה מסירות באמת הייתה פה בתקופה הזו והיא עדיין קיימת, אז כל הכבוד ועכשיו נעבור על סדר היום.

- 1. היערכות של מערכת החינוך העירונית לחזרה ללימודים באופן כללי. סקירה של השירותים החברתיים בנוגע לילדים במשבר הקורונה** - אנחנו יודעים שבסכומו של יום לא כל הזמן מערכת החינוך עבדה ולכן גם היה צורך עז לדאוג לילדים שנמצאים בבית.
- 2. טיפול בנוער בסיכון בעת משבר הקורונה** - זה לא מובן מאליו ולא בכל הרשויות בארץ המשיכו לטפל בילדים בסיכון בתקופת הקורונה.
- 3. דיון על התובנות שהגעתם אליהם לגבי השירותים שניתנו במערכת החינוך כתוצאה מהתקופה הזו של הקורונה ומה למדנו ואיך אפשר להשתפר.**

עיר ללא הפסקה

היערכות מערכת החינוך העירונית לחזרה ללימודים

שירלי רימון, מנהלת מינהל חינוך: אז קצת אני אספר מה עשינו במהלך המשבר איך התחלנו אותו איך התקדמנו ואיך אנחנו מסתכלות קדימה על התקופה שאחרי.

דגשים ועקרונות ששמנו מיד עם תחילת המשבר קודם כל להיות יזמים ופרואקטיבים. לא רק להגיב לסיטואציה אלא ליצור מציאות. הבנו שאנחנו במציאות חדשה. רצינו להקדים תרופה למכה.

דגש נוסף על מהימנות - הבנו שמתחיל פה איזה בליל של מידע מכל מיני מקומות בתקשורת ולא תמיד המידע הוא מהימן, והיות שמדובר פה בילדים ובהורים אז מיד כנסנו פה את צוות הדיגיטל, ומידע ומרכז הורות ואמרנו אנחנו נהיה הכי אמינים שאנחנו יכולים. הכי שקוף והכי מבוסס נתונים כל הזמן.

עבדנו מאוד קשה שהמענים שלנו יהיו מותאמים וגמישים לכל קהלי היעד השונים שלנו. עבדנו בסולידריות גם עם מינהלים אחרים בעירייה ואגפים שונים בעירייה, ארגוני הגיל הרך, הנהגות ההורים בכל תקופת המשבר והרבה עבודה עם מנהלי מינהל חינוך אחרים ברשויות מקומיות בכל הארץ כדי להיות מגובשים גם מול הממשלה, וזה נשא פרי.

אני קצת אפרט, נתחיל מנושא סולידריות וערבות הדדית מיד עם תחילת המשבר. נענינו לבקשה של איכילוב ומוסדות רפואיים בעיר פתחנו מסגרות גן ב 50 גנים ברחבי העיר לילדים של צוותי הרפואה. הם עבדו עד לפני שבוע עד שהגנים חזרו לעבוד במשך חודש וחצי כל יום.

סיוע לאוכלוסיות נזקקות - חילקנו 800 מחשבים ניידים לתלמידים כדי לאפשר למידה מרחוק בשיתוף אגף המחשוב יחד עם מינהל שירותים חברתיים. חילקנו 3000 ערכות יצירה ומשחק לילדי גן וכיתה א' בדרום העיר וביופ. חילקנו 1000 תלושי מזון יחד עם שירותים חברתיים והמחלקה לרווחה חינוכית, בשיתוף של הדוברות ואגף שפע חילקנו 400 ערכות גינון לילדי הכתות הקטנות בחינוך המיוחד וכשחזרו א' עד ג' בעצם ללמידה, הגנים עוד לא חזרו, אז פתחנו 130 שמרטפיות לילדי צוותי ההוראה והגנים, לאפשר חזרה קלה יותר ללמידה של כולם.

רצף חינוכי - מרכז "פסגה" שלנו עשה מעל 400 קורסים בהכשרות. היה צריך מהר מאוד להכשיר את כל המורים בעבודה דיגיטלית ועבודה של הוראה מרחוק על מגוון פלטפורמות. כלל המורים בעיר קיבלו הדרכה כל אחד לפי הצורך שלו לפי מיפוי מאוד מדויק שנעשה עם מנהלי בתי"ס. התאמנו, נתנו מענה עירוני ללמידה מרחוק, גם טכני וגם פדגוגי.

תכנית חניכה - יזמנו יחד עם מנהלי בתי"ס תכנית חניכה עירונית של בני נוער לבתי"ס העל יסודיים, שחנכו את ילדי בתי"ס היסודיים. זו הייתה הצלחה ממש גדולה. קיבלנו משוברים מאוד טובים גם מהחונכים וגם מהמחנכים.

פורום מנהלי גנים פרטיים - תמכנו וליוונו מאוד מקרוב את המאבק של הגנים הפרטיים. הקמנו פורום מנהלי גנים פרטיים שהתחיל בת"א והמשיך לכל הארץ ויחד עם מרכז המידע עם לאה אשוח עשינו סקר צרכים לפי גילאים. הגענו ל-17,000 משפחות בעיר וככה יכולנו להתאים להם מענים יותר טובים.

פעילות השפ"ח - השירות הפסיכולוגי חינוכי מתחילת המשבר לקח על עצמו להיות רשת בטחון לכל מה שקשור לליווי ויעוץ לצוותים למשפחות להורים לתלמידים באון ליין, ולהורים לגיל הרך, אני לא אפרט.

העברנו לציבור המון מידע, גם סרטונים כל יום להורים, הגענו עם העבודה בנוער בסיכון, גם הסברה בעברית וערבית לכל האוכלוסיות שאנו עובדים איתם, שוב מענים שנעשו ע"י עובדים שלנו ע"י החינוך המיוחד. עמדנו בקשר רציף עם התלמידים במידע, כשעוד אפשרו לנו 40 סייעות ביקרו בבתי הילדים עם תחילת הסגר כדי לתמוך בילד ובמשפחה עד שהשלטון המקומי הוציא הודעה שזה אסור. 24/7 היינו בשביל ההורים, בפייסבוק באינסטגרם, באתר העירוני זה מאוד מאוד אינטנסיבי, באמת היו אלפי פניות ביום ועשו פה באמת המרכז שירות חינוכי עבודה יוצא דופן.

עיר ללא הפסקה

בחינוך המיוחד - בכל יום עדיין מתקיימות 6 ועדות אפיון וזכאות, נעשה בזום.

תחום מעונות פרט מובילות את זה יחד עם היו"ריות של משרד החינוך מאוד אינטנסיבי.

מרכז ההורות לקח על עצמו לשמש גוף פעיל שמפעיל את הילדים כל היום באמצעות הפייסבוק. יצרו מגוון של תכנים לימודיים כדי ליצור רצף של יום לימודי, ואת כל מה שאנחנו עושים העברנו לאון ליין בסדנאות, הרצאות, מפגשים. יצרנו יום שלם של 4 תכניות מתחלפות ביום, לפי שכבות גיל. גם מענה טיפולי גם עבודה סביב אקולוגיה, סביבה, תזונה, זה היה בהתאם לסקר הורים שעשינו לגבי מה הורים צריכים.

אגף משאבי חינוך, שזה העורף הלוגיסטי, ניצל את הזמן להאיץ עבודות. הנחנו שבקיץ בתי"ס ילמדו, אנחנו יודעים שילמדו בתי"ס והגנים עד ה-13/7, כי האריכו את שנת הלימודים. אם אין לנו את יולי אוגוסט העבודה בתי"ס, ניצלנו את הזמן הזה לעשות עבודות בינוי שיפוצ תחזוקה, תקורות אקוסטיות, בטיחות, כל עבודות שאנחנו עושים בקיץ נערכנו כבר עם כל רכישה, הרכש לפתיחת שנה.

כמובן כל הנושא של **חיטוי מיגון** של בתי"ס והגנים, כל הציוד שצריך היינו צריכים לספק גם לעובדים וגם לבתי"ס. גם הכנו את המוסדות עבור הצוותים הרפואיים, ותפעלנו מערך היסעים לעובדים. גם בעזרה בחלוקת המזון גם בתמיכה במינהל השירותים החברתיים ומינהל הקהילה ומה שהיו צריכים.

יש לנו כ-4500 עובדים במינהל החינוך וגם הצורך להוציא לחופשה לחל"ת, כל אחד מה הזכויות שלו והחובות שלו מה הוא מאבד מה מקבל. הקמנו מוקד חירום טלפוני ייעודי פתחנו קבוצת טלגרם, לכל עובדי מינהל חינוך בפייסבוק העירוני, עשינו און ליין מענה לעובדי מינהל החינוך וסייענו לכל הצוותים.

ביום שהבנו שמתחילים להיערך לחזרה לשגרה אגף משאבי חינוך יחד עם הסייעות והצוותים ניקו וחיטאו את כל בתי"ס גנים, חצרות מתקנים אגף שפ"ע עזר לנו בזה. עזרנו למוסדות להיערך מבחינת הפיצולים בעצם כל ביי"ס היה צריך ליצור אצלו 18 מרחבים שונים לכל קפסולה. כל קפסולה היתה צריכה מרחב בחצר, שירותים לחוד, כיתה לחוד, אז כל בתי"ס התפצלו. היו צריכים עזרה לוגיסטית, שילוט עם הנחיות לילדים אני לא אפרט היה פה המון עבודה, של השפ"ח, יובל חינוך שעזר לנו, איך נכנסים איך יוצאים, כולנו פה עבדנו שתהיה כניסה בטוחה וחלקה לגנים ולבתי"ס. עם כל המתווים שנחתו עלנו חדשות לבקרים, פעם ככה פעם ככה, כמו שרה"ע אמר, היתה תקופה מאוד מאתגרת מבחינת יחסי האמון עם השלטון המקומי, ואנחנו בשלב של חזרה הדרגתית לשגרה. נערכנו בעצם כבר לפני פסח. כינסתי את מנהלי הצוותים אצלי ואמרתי להם אנחנו מתחילים להיערך, לא ברור מתי איך נחזור לשגרה אבל ביום שיגידו לנו אתם חוזרים אנחנו ערוכים. התחלנו להיערך 3 שבועות לפני שאמרו שחוזרים לשגרה ככה שביום שהודיעו שחוזרים לשגרה היינו ערוכים לחלוטין.

התחלנו עם החינוך המיוחד: ב-19.4 חזרו כלל בתי"ס של החינוך המיוחד, אחרי זה פתחנו מרכזים טיפוליים לילדים המשולבים. ב-21.4 חזרו בתי"ס יחד עם 100 גנים. בהמשך 200 כיתות קטנות ב-30 בתי"ס יסודיים, וב-12 על יסודי - הכל עם ריחוק חברתי, עם חלוקה למתחמים בניית מערכות שעות מותאמות פרטניות לכל קפסולה. הקפסולות היו של 3 ילדים, זה לא פשוט, החזרנו את צוותי המינהל לבתי"ס כדי להחזיר את בתי"ס לעבודה ב-3 במאי החזרנו את בתי"ס היסודיים, ב-10 במאי החזרנו את גני"ל, את כל ההסעות של גני"ל החזרנו, הסעות של גני"ל נדרשות להתפצל ל-2 בגלל קפסולות בהסעות. זה דרש ממחלקת ההיסעים עבודה מדוקדקת עם כל מנהל ביי"ס כדי לראות איזה ילדים מגיעים באיזה יום ואיזה מערך הסעות מותאם לכל ילד זו.

הזדמנות טובה להגיד ישר כח גדול לכל האנשים והצוותים שעבדו פה ממש עבודה פרטנית כמעט ברמה של פר ילד, פר הורים, פר סייעת, פר גננת, כדי שהכל יהיה פה מותאם.

אני אגיד לגבי החירום- עבדנו בעיקר עם 20% כל הזמן. 20% בשגרת חירום. עכשיו אנחנו משנים מינונים 40% בשגרת החירום, 40% על היום שאחרי ואנחנו מתחילים לדבר עם מנהלי בתי"ס על איך יראה ביי"ס של מחר, מקימים צוותי משימה, עושים כנס מנהלים בתחילת יוני כדי להתחיל לדבר איתם איך תראה מערכת החינוך ביום שאחרי הקורונה, מחכים שהם יהיו קצת פנויים לזה. את יוני יולי נקדיש להיערכות לוגיסטית, היערכות פדגוגית יצירתית מותאמת רלוונטית, כדי שספטמבר 20 לא יראה כמו פברואר 20.

אופירה יוחנן וולק: שירלי תודה רבה. אני רוצה לפתוח את זה אם יש למישהו שאלות לגבי מה ששירלי אמרה, יש מישהו שרוצה לשאול?
או-קיי. נמשיך בבקשה לשרון.

סקירה של השירותים החברתיים לילדים במשבר הקורונה

שרון מלמד, מנהלת מינהל שירותים חברתיים: אני שרון מנהלת מינהל שירותים חברתיים, מינהל שעוסק בתחום הרווחה בריאות הציבור. בעצם המינהל עובד מאז ה-12 במרץ, סביב השעון מגילאי לידה ועד 120, בניסיון לתת מענה לצרכים של הפרט המשפחה והקהילה, ואני חייבת להגיד שאחרי חודשיים שהפאזה קצת משתנה גם אצלנו לעבודה בשגרת חירום אנחנו עצרנו וראינו את העשייה, חשבנו שהתחלנו בהתחלה בעיקר סביב מזון ובטחון סוציאלי סביב קשישים בעיר, מהר מאוד נכנסנו לשגרה של דברים נוספים ואני אציג אותם. שני עקרונות הובילו אותנו: אחד, עקרון שהעבודה הסוציאלית חייבת להיעשות בתוך מחלקות הרווחה, ז"א אם יש רשויות בארץ שעו"ס עבדו מרחוק מהבתים, אנחנו מיד קבלנו החלטה שלא תהייה עבודה מרחוק, שהעבודה חייבת להיעשות בתוך העיר עם הצוותים, גם כדי להרגיש ולהבין את הצרכים של התושבים שאנו נותנים להם שירותים, וגם כדי לחלוק להתחלק במשימות הרבות שהיו לנו, ואני חושבת שזה הוכיח את עצמו. והעיקרון השני היה לעבוד בתחום מניעה לא פחות מאשר בטיפול, וכבר בתחילת המשבר יזמנו גם שירותים במדיה דיגיטלית, סרטוני הסברה למשפחות ב-3 שפות בנושאים של התמודדות עם לחצים, ילדים בזמן קורונה, זוגיות ואהבה בזמן קורונה ואיך המערכת המשפחתית מתפקדת. גם בתחום של טיפות החלב שפעלו בצורה מלאה נעזרנו מאוד במינהל החינוך. הזדמנות להגיד תודה לשירלי וליזה על העזרה שנתת לנו בנושאים לוגיסטיים ואחרים. היה שיתוף פעולה מצוין בכל התחומים. אני אעביר את רשות הדיבור למנהלות בשטח. נתחיל בהילה שתדבר על אגף דרום, הילה זה שלך.

אופירה יוחנן וולק: רגע שניה סליחה. יש 2 שאלות דורון סעד ביקש לשאול שאלה.

דורון סעד, נציג ועד הורים מרכזי: אחר צהריים טובים, אופירה תודה רבה על הזימון, על השיתוף הפעולה, רוב הזמן אנחנו משתפים פעולה, אני שמח על הדברים של רון. ראשית אני באמת רוצה להגיד המון תודה, באמת אנחנו מייצגים המון הורים ותושבים בעיקר ילדים, אז שאפו גדול לכל עובדי העירייה, למינהל החינוך, לשירלי, ואני לא אפרט את כל הצוות המדהים, אותו דבר גם לשרון שעבדנו איתם יד ביד ועם סרה"ע באמת נשים, רואים שעיריית ת"א זה באמת האבא והאמא שלהם, בלי להגזים זה המשפט, 24/7 מענה. זה לא מובן מאליו, ועברנו לא מעט משברים אם זה קצת מבצעים ומלחמות, זה המון, תודה מגיע לכם כבוד גדול לחיות בעיר הזו.

עיר ללא הפסקה

דבר שני, לגבי הנושא של א-ד אני לא יודע, שירלי, תמשיכי לדבר עליו בכל הנושא הזה, אז סליחה, ד-ו, יש הרבה הורים ששואלים מה כל הליצנות של משרד הבריאות אבל נראה לי שהם לא חיים את השטח. המצב בשטח שהילדים נפגשים עם חברים שלהם, בגינות, בפארקים, זה קצת מצחיק להביא אותם ל-5 שעות בשבוע. האם מינהל החינוך או עת"א תשתף פעולה בנושא הזה?

שירלי רימון: אני חושבת שכשיש החלטות ממשלה בזמן משבר, יש גבול עד כמה אפשר להגיד אנחנו לא מכבדים החלטות ממשלה. בסוף זה לא אנרכיה ואנחנו גם לא רוצים להיות אלה שנגיד המדינה לא צודקת ואין שום משמעות להחלטה של מנכ"ל משרד הבריאות או החינוך או האוצר, גם אם יש לנו ביקורת מאוד קשה על ההחלטות, בסוף יש פה ממשלה שהיא מנהלת את המשבר ואנחנו חלק ממדינה אנחנו לא מעל. עכשיו אני מסכימה שהקפסולות מזהמות לחלוטין רק היום פתחנו מעל 600 גני"ל פתחנו עם עובדים שהם לא הסייעות הקבועות לא הגנות, וזיהמנו את כל הקפסולה, בכל גני"ל לא הייתה קפסולה, חוץ מהסייעת הקבועה הכנסנו עוד עובדת שהיא לא הקבועה, ומשרד הבריאות ידע על זה. ברור שיש פה גיחוך בניסיון לשמור על קפסולה, מהצד השני אם החליטו להוריד בהדרגה את ההגנות הבריאותיות ואם מנסים למזער את הסיכון, אז בין אם אנחנו מסכימים ובין אם לא מסכימים אנחנו לא ניצור אנרכיה שאומרים שאחרים יעשו את זה, אז כולנו ראינו את ההתאגדות של הקהילה החרדית סביב ההילולה של ל"ג בעומר הם עשו את זה בניגוד להנחיות המשטרה, הם מסכנים את כל הציבור, זו סכנת חיים מה שקרה אתמול, אז אי אפשר מצד אחד להעביר ביקורת על אלו שלא מקפידים לשמור, ומצד שני להגיד אנחנו מעל הסיטואציה, אנחנו הולכים עם המתווה ואנחנו צריכים להחליט מה מתוך זה ריאלי ולא ריאלי. אני מבינה שהנהגות ההורים הארציות הודיעו לא לצאת עם המתווה, אני לא בטוחה שזה נכון, כי יש ילדים שמאוד צריכים לפגוש את המחנכים, היועצת, את החבר הקרוב שלהם, אי אפשר לתת מענה לכל שכבבה ד, ה ו-ו אי אפשר, זה מתווה לא ישים טכנית בגלל שאין מקום בבתי"ס, אין כתות פנויות ואין מורים פנויים, הוא לא ישים, אני מסכימה איתכם, לא נכון להגיד קטגורית זה שחור או לבן, זה לא נכון. יש ילדים מנותקי קשר שאנחנו צריכים לפגוש אותם. אם מחנכת כתה יכולה לפגוש ולו 3 ילדים שהם במצוקה, אני רוצה שהיא תעשה את זה, ולא צריכה להיות אחידות בעיר כי מחנכת אחת תחליט לפגוש שלושה ומחנכת אחרת שאין אצלה ילדים במצוקה, ומחנכת אחרת תחליט שהיא תפגוש 10 ילדים לבד בקבוצה של 10 בשתי קבוצות של 5. זאת המשמעות לתת למנהלי בתי"ס לנהל את הארגון שעליהם הם ממונים, שזה ארגון חינוכי זה לא לגו, לא משחקים פה בקוביות, יש פה כל ילד עם צורה אחרת, יש ילדים, יש ילדים עיגולים, שמיניות, זיג זג, אם לצטט את הסופר האהוב עלי ואנחנו צריכים להתייחס למערכת הזו בתור מערכת מאוד גמישה עם יצורים רכים שאנחנו אמונים על הנפש שלהם, ולא רק על הראש שלהם ואני רוצה לתת למנהל ביי"ס את שיקול הדעת הזה. אין שום ביי"ס שיכול להחזיר את שכבה ד' או ה', אין שום ביי"ס שיש לו מקום, אבל יש בתי"ס שחושבים שהם צריכים ורוצים ויכול לעשות פרטני, אני חושבת שזה מה שנכון. אז לא נכון להגיד השבתה ולא נכון להגיד מרד, ולא נכון להגיד שחור או לבן, אנחנו לא בגן ילדים, אנחנו עיר עם אחריות לציבור שלה, אחריות לילדים שלה, עם המון אומון במנהלי בתי"ס שלה, ובו ניתן להם לעשות את העבודה.

דורון סעד: שירלי, הכוונה שלי הייתה בהחלט מה שאת אמרת נכון. כל ילד צריך את השיחה, וביה"ס, העניין הוא לא ליצור אנרכיה, זה כמו שרה"ע נתן החלטה נכונה ומושכלת שיום ראשון לא פותחים, חס וחלילה לא ליצור אנטי אנרכיה או שמדינה בתוך מדינה...

שירלי רימון: אני אגיד שהקשיבו לנו. תראו את השינוי שנעשה כאן לעומת מה שהיה לפני 10 ימים. אמרנו לא שאלו אותנו, לא נתנו לנו זמן להיערך, הודיעו לנו בשישי בצהריים שיום ראשון צריך לפתוח זה לא נורמלי, ולא נתנו גמישות למנהלים. שלושת העקרונות האלה שבשמים רון הוביל את המרד של המדינה התקבלו, זאת אומרת אפשרו למנהלים גמישות גם בכמה קבוצות מורה פוגש, אפשרו להם את הגמישות, אמרו להם תעשו כמו שאתם מבינים, נתנו להם מספיק זמן להיערך, ביקשנו 3 ימי היערכות נתנו להם 4 ימי היערכות, ולא נתנו מתווה סגור ולא גמיש, כל אחד לפי הבנתו אז בשם מה נרים מרד, אנחנו לא צריכים עוד יום להיערך אנחנו צריכים עוד מקום בבי"ס, עוד מורים זה לא יעזור לדחות צריך להיות פה מאוד יצירתי, בלאפשר את המקסימום האפשרי במציאות הבלתי אפשרית הזאת. ובשביל זה אנחנו פה, משרד החינוך פה, הפיקוח פה, מינהל החינוך פה, אנחנו תומכים פה בכל מה שאנחנו יכולים במנהלים בתי"ס ונעשה את זה ביחד עם הנהגות ההורים אי אפשר לעשות את זה בלעדיתם תנו גיבוי למנהלים לעשות את מה שהם מבינים זה מה שאנחנו צריכים מכס.

דורון סעד: בטוח שיש גיבוי בכל המשבר.

אייל לבנון, יו"ר ועד ההורים המרכזי: הילדים האלו שצריכים את המגע של המורה בכתות ד' ה' ו', מה קרה איתם עד היום?

שירלי רימון: אייל, יש גם למידה נרכשת בדבר הזה. הלמידה מרחוק היא טובה באופן חלקי לילדים שמסתדרים עם מחשב, שלא חייבים אינטראקציה חברתית אנושית, לילדים שההורים שלהם בבית ויכולים לעזור להם. ויש ילדים, אחוז מסוים של ילדים שנעלמו לנו, וגם אם מחנכת עושה איתו שיחה בזום ועכשיו יש אפשרות לעשות איתם שיחה אישית פנים אל פנים, יש משמעות לדבר הזה, ויש פה שיקול דעת מקצועי של פסיכולוגית, יועצת ומנהלת בי"ס שאנחנו לא צריכים להתערב, לא אנחנו, ההורים, צריך לתת להם את הקרדיט שהם יודעים מה שהם עושים, ואם נצליח פרטנית לתת מענה לילדים שצריכים את זה אז הצלנו נפש אחת בישראל, זה המון, לא תהיה פה מסה של למידה, לא יהיה פה שכבות שלמות שחוזרות לבי"ס, אין מקום ואין מורים, אבל תהיה עבודה פרטנית עם ילדים שצריכים את זה וזה נראה לי שזה בסדר לאפשר את זה למנהלים בלי להרים נס מרד שחור או לבן.

אופירה יוחנן וולק: שירלי רק לפני שאנחנו עוברים חזרה לנושא הבא אנחנו משודרים בלייב בפייסבוק יש תושבים ששולחים לנו שאלות, אני רוצה רק לרגע אם תוכלי לדבר על העניין של הילדים המשולבים בחינוך המיוחד בגנים לצורך העניין וכו', מה המתווה שלהם, והאם מגיעים לגנים באופן שוטף במהלך כל השבוע או שיש להם איזשהו משהו אחר.

שירלי רימון: אני אגיד משהו על גני ילדים, המתווה של הגנים יותר נוקשה מהמתווה של בתי"ס. בגני ילדים לא אפשרו לנו שילד יהיה בשתי קפסולות, יש לנו מקום בגני ילדים. יש גני ילדים עם מספר קטן של ילדים. יכולנו למלא את גני הילדים עד 18 ילדים לקפסולה ואז בעצם לאפשר לחלק לא מבוטל מהילדים להיות 5 ימים בשבוע בגן, 6 ימים יכולנו למלא את הקפסולה. אם יש לנו גן של 25 ילדים, ואז יש לנו בקפסולה אחת 12 ואחת 15, יכולנו לתת מענה, רצינו לעשות גם לגבי הצוותים הרפואיים שפנו אלינו, רופאות ואחיות שביקשו שהילדים שלהם יהיו בגן 6 ימים, לנו אין בעיה, יש מקום אנחנו ערוכים ומשרד הבריאות או החינוך או מי מהם לא אישר לנו, כי אסור שילד יהיה על 2

קפסולות, אותו דבר לגבי הילדים המשולבים. אסור, ואם מישהו פה בפורום יכול לעזור עם זה אז יהיה ברכה, ניסנו, הגענו עד הכי גבוה בשביל לבקש שילדים משולבים, מיוחדים, ילדים שאנחנו מבינים שצריכים את זה, בין אם ההורים חיוניים ובין אם הילדים האלה צריכים את הדבר הזה, יאפשרו להם להיות ב-2 קפסולות, קיבלנו מהם לא, אסור. אני לא מבינה את ההיגיון שבדבר הזה, אבל אני מכבדת את זה כי זו החלטה של המדינה.

אופירה יוחנן וולק: תודה. הילה הייתה אמורה להתחיל.

שרון מלמד: עוד שני משפטים לפני שהילה מדברת. לגבי טיפות החלב שפעלו, ראינו ירידה בכמות התינוקות שמתחשנים, המשבר הזה התאפיין בירידה בצריכה של שירותי הבריאות בכל הגילאים, גם אצל המבוגרים וגם בטיפות חלב. עשינו שידור בדיגיתל, בדיגיטל ביחד עם רופא ילדים מאיכילוב, ושיח מאוד פתוח על חיסונים, ועודדנו הורים לבוא להתחסן.

הדבר השני שבתחילת השבוע, ביחד עם מינהל החינוך והעמותות שפועלות, החזרנו לפעולה מועדוניות לילדים בסיכון עפ"י חוזר מנכ"ל משרד הרווחה, אכפת וגופים אחרים, אז המועדוניות חזרו השבוע לפעול לשמחתנו, עפ"י כללים וגם פה היה עניין של הנחיות משרד החינוך, רווחה, אבל התגברנו גם על זה, עם אישורים של המדינה, והחלק הנוסף, שדווקא בתקופה הקרובה, תקופה מאוד מאתגרת מבחינתנו כי ככל שמערכת החינוך חוזרת לפעול, ככה אנו צופים שיעלו דיווחים על ילדים בסיכון בתקופה הזו. לא הייתה תקופה קלה למשפחות בכלל, לאף אחד, ובוודאי למשפחות שיש להם ילדים בסיכון, ואנחנו ערוכים יחד עם הצוותים החינוכיים ומחלקות הרווחה לתת את כל הטיפול הנדרש, ולהיות מאוד ערניים ומאוד קשובים לילדים שמגיעים מחדש למסגרות גם בבוקר וגם אחה"צ. אז הילה אני מעלה לך את המצגת שלך.

הילה: המצגת מתייחסת למרכזי הורים ילדים, מתחילת המשבר אנחנו נותנים מענה סביב כל הסיפור של הביטחון הסוציאלי, אפשרות לאימהות להתאווור, למשל לקחת כסף מאם חד הורית ולהביא לה תרופות, מצרכים כשהיא לא יכולה לצאת מהבית דברים בסגנון הזה.

בהמשך לזה במחלקות הרווחה ממשיכים כל הזמן גם לטפל בילדים בסיכון, אנחנו ממשיכים ללכת לדיוני חירום בבתי משפט לנוער, ואנחנו גם התחלנו בשבועיים האחרונים בכל הנושא של וועדות תכנון, טיפול לקראת שנה הבאה להמשיך סידור לילדים במעונות יום, בפנימיות משפחתונים וכו'. אז בעצם אנחנו עובדים בשגרת חירום, במקביל לכל הפעולות היוזמות שאנחנו התחלנו בהם מתחילת המשבר.

בשני השקפים שתיכף נראה אחד הראשון, שכבר אתם רואים, מוצגת הפעילות של שני מרכזי הורים לילדים שאנחנו מפעילים ביפו, מרכז עיר, מרכז גפן בשיתוף העמותה לקידום החינוך ביפו בשיתוף שלנו כמובן, באמת מהתחלה אנחנו חשבנו שהמרכזים יהיו מושבתים שלא יהיו פניות שאנשים לא ירצו לא יהיה נוח לקבל שירות מרחוק טלפונית, או בזום. אבל מהרגע הראשון בעצם ההורים דיברו התקשרו ביקשו שהקשר איתם ימשיך והצוות יתגייס ובעצם כל מרכז עשה התאמה לפי האוכלוסייה ולפי בקשות של האוכלוסייה לפי האפשרויות שעומדות לרשותו ואם אנחנו מסתכלים במרכז הירש רוב ההדרכות הפרטניות היו הדרכות טלפוניות, גם ע"י העובדים של המרכז גם גייסנו סטודנטים לעבודה סוציאלית שמודרכים על ידי עובדי המרכז גם הם נתנו לנו סיוע בקשר עם המשפחות דרך קבוצת הוואטסאפ של מטופלי לקוחות המרכז בעצם נוצר קשר עם 300 משפחות שמקבלות שירותים בשגרה מהמרכז וכל פעם כל כמה ימים נשלחו להם כל מיני ראיונות לתעסוקה פורמטים כאלה ואחרים לשיחות עם הילדים הרבה ברכות מלות עידוד וכל מה

שכרוך בזה. דרך כל האנשים שקשורים אלינו בתוכנית אור למי שמכיר זו התוכנית שאנחנו ממרכז הירש מפעיל בתקציב התכנית הלאומית לילדים בסיכון אז המרכז המשיך לשמור על קשר עם הגננות עם המעון שהוא נמצא איתו בקשר ודרך הגננות והמעון גם למשפחות שנמצאות בתכנית כשהדגש שם הוא הדגש על הנושא השפתי, בעצם בכל מהלך המשבר הזה היה קשר גם בנושא הזה שהוא כמובן אחד הנושאים הכי חשובים לנו. הצלחנו במהלך המשבר הזה להקים 2 קבוצות זום, האבות של דוברי ערבית מהחברה הערבית עם מנחה מהחברה הערבית קבוצות שבעצם התייחסו לנושא של המשבר לנושא של מה זה לשהות בבית בתוך סיר הלחץ שלפעמים חלק מאבות נהיו מובטלים של צפיפות של ילדים כמות הממוצע למשפחה ביפו זה 4 וחצי נפשות אז אנחנו למשפחה בכלל מהחברה הערבית, זה בהחלט ממוצע שיותר גבוה מהחברה היהודית ואני מאוד שמחה לא היינו בטוחים הם יענו לפורמט הזה של זום וקבוצה מרחוב הוא לא פשוט והקבוצות פועלות וזה מאוד מעודד ואנחנו מתכננים לפתוח עוד קבוצות בפורמט הזה בהמשך וכשנצליח לעבוד בשגרה שהם יגיעו למרכז עצמו אנחנו נמשיך פנים אל פנים. מרכז גפן שנמצא בדרום יפו גם אתם רואים מענה טלפוני, היה הרבה ביקוש לנושא של יעוץ דרך הטלפון, שיחות יזומות עם המשפחות גם בדף, כל החומרים לתעסוקה עבורה דרך דף הפייסבוק של המרכז וגם עברה קבוצה כמו שאתם רואים ונפתחה קבוצה בזום לאמהות לילד ראשון מה שנקרא ראשית הורות שאנחנו עושים עת זה פנים אל פנים ועברנו לקבוצות זום. ובדרום העיר יש את מרכז קשת שפועל בקרית שלום וגם שם היה שיח ויעוץ טלפוני לכל המשפחות שמטופלות במרכז. ניסו לקיים יחד עם השפח איזושהי קבוצת הדרכה בזום ובסוף היא לא צלחה לצערנו, מכיוון שלפחות שם הלקוחות העדיפו את השיחות האישיות, הפורמט של הזום לא הצליח, המעגל לאמהות הצליח, שהפעלנו בזום, כמו בגפן שזה שוב מעגלי אמהות ראשית הורות שבאופן קבוע בשגרה מופעל פנים מול פנים, ובמקרה הזה הזום היה הצלחה. מרכז גפן שהוא מרכז הורים לילדים דווקא לקבוצת לגיל של ביי"ס יסודי ושם אני חייבת להגיד מהרגע הראשון פעלו פנים אל פנים. מכיוון שהיה ביקוש ומדובר על ילדים שהם ילדי ביי"ס שמסוגלים לשבת במקום ולהיות עם מסיכות ובהתאם להחניות של משרד הבריאות למרחב של 2 מטר. אז פה משפחות שהתעקשו ורצו לקיים את המפגשים מה שנקרא בלייב אז כאילו להגיע למרכז המרכז היה מחוץ ואפשרנו את זה כמובן במקביל לשיחות טלפוניות משלבים וידאו של זום וכו' אנחנו היום כבר שבוע בתוך ההתכוונות לשגרת חירום ואנחנו בכל המקומות מאפשרים את הפגישות הפרונטליות. כרגע בעיקר להורים פחות אנחנו לא מכניסים ילדים לשיחות ההדרכה אבל בהחלט היום הייתי במרכז קשת ובגינה החמודה שלהם מקיימים שיחות פרונטליות תוך שמירת כללי התו הסגול.

שרון מלמד: אני אגיד כמה מילים מה שקרה באגף מזרח, בעצם פועלים שני מרכזים הורים ילדים אחד מרכז דוידקה 18 שפתחנו לפני שנה והשני מרכז מוגנות בנווה אליעזר בשני המרכזים האלה עבדו ונתנו שירותים גם בזום גם בטלפון, גם סרטוני הדרכה שנתנו מענה רגשי למשפחות סביב השהייה בבית והדרכות כמו שהילה פרטה, שקרה בדרום וגם במזרח העיר, היו פה קבוצות הורים והדרכות ליווי אינטנסיבי דרך זום, מעגל אימהות לילד ראשון וסדנאות של הכנת אוכל, תקשורת מוזיקאלית, הרבה מאוד שירותים בקבוצות שעשו בזום זה בדוידקה 18 ואותו דבר במרכז מוגנות למעשה בכפר שלם נשמר הקשר גם עם ההורים וניתנו הדרכות שמאוד תרמו לכל המשפחות בנוסף לזה ניתנו שם גם שירותים של מיצוי זכויות, דרך המרכזים האלה ואחרים וגם ערכות משחק שהאגף הצליח מעבר למה שעשינו עם מינהל החינוך ולילדים עם צרכים מיוחדים הרבה מאוד פעילות שהאגף במסגרת התכנית של עוצמה ונושמים לרווחה, נתנו סיוע למשפחות. דיברתי על מועדונית מצובע בשכונת התקוה לילדים עם בעיות קשב וריכוז בעיקר הצוות שמר על קשר עם הילדים בזום עשו עבודה מצוינת בתקופה הזו כדי למנוע חזרה אחורה עם הישגים שילדים שמאוד התקדמו בשנה הזו.

עיר ללא הפסקה

הילה: בדרום העיר כל מה שאמרת זה בעצם אפשר להגיד שפעל אותו דבר בדרום העיר, תכנית עצמה, מיצוי זכויות וכל המועדוניות בפעילות מרחוב.

שרון מלמד: נכון. אני עוברת לאורית. אנחנו נסיים. נועה תציגי את משפחות לילדים עם צרכים מיוחדים.

נועה: שלום לכולם. אם לכלל האוכלוסייה התקופה הזו התבטאה בחוסר וודאות ובידוד יציאה מהשגרה. כשאין גישות אז על אחת כמה וכמה למשפחות מיוחדות. במסגרת, השקף שלי לא מופיע. אני אדבר ממה שאני רואה מולי במסגרת קבוצת הפייסבוק שמשותפת למינהל החינוך, מינהל קהילה, ומינהל שירותים מיוחדים, החברתיים, ניסיון לייצר איזושהי שגרה לזו קבוע ויומי. ככה שב-9 יהיה תנועה וספורט, 12- ד"ש ממוסדות חינוך, וכו'.

מתוך הבנה שהשגרה היא פקטור משמעותי בנוסף היה פרויקט מתנדבים של הצמדה של מתנדבים שגויסו דרך הקבוצה שההנחיות כל הזמן השתנו וקצת היה קשה בהתחלה. השאיפה שלנו הייתה מתוך הבנה שמשפחות צריכות הפוגה והקלה והילדים צריכים קשר להכניס מתנדבים לבתים, אבל ההנחיות של משרד הבריאות לא אפשרו לנו, אז זה נשאר בדו"כ בזום ובאמצעים דיגיטליים, היה פרויקט המעשים הטובים שמסגרת הקבוצה ילדים שאוהבים לשיר לנגן לשיר סיפור. נוצרו חיבורים בין המשפחות לבין המתנדבים, לאורך כל התקופה היו עדכונים שותפים של זכויות של נהלים היו שאלות ותשובות של ד"ר נחמה שההורים או חברי הקבוצה העלו שאלות בנושא קורונה ודר נחמה ענה להם.

במקביל נעשו גם שיחות יזומות עם חברי קהילה, העובדות התקשרו לשוחח, להבין מה הצרכים ולנסות להתאים מענים בהתאם למה שעלה. במרשה, מרכז שירותים לעיוור, הייתה התייחסות להורים עיוורים ולקווי ראייה, בין אם זה היה בקשר טלפוני, וגם בשילוב של מתנדבים לסיוע קונקרטי בקניות, טיול עם כלב, סיוע ברכישת תרופות, וכיוצא בזה, במקביל מערך ההסעות שלנו שזה לפעוטות למעונות יום שיקומים לאחר הפתיחה שלהם שב לעבוד, יש הסעות ויש ליווי לפעוטות, מרכז תותים למשפחה עשה ידיעון מאוד מושקע וגם צרכנו אותו לפעילות במהלך מאי הקרוב. יום שישי האחרון היה סיור מקסים בספארי לכמה מאות משתתפים ולאורך כל החודש הקרוב יש פעילויות, אם זה הדרכת הורים ע"י מיכל דליות, סטנדאפ וכל מיני סדנאות של בישול וקומיקס. גם הייתה שוב אני אזכיר חלוקת ערכות יצירה, אריזה, חלוקה, של ערכות יצירה לילדי חינוך מיוחד ושיתוף פעולה עם החינוך. וזהו פחות או יותר.

שרון מלמד: אורית מוסל כמה משפטים.

אורית מוסל: אני חושבת שבכל מה שקשור לילדים לנוער למשפחה, זאת הייתה שעתם היפה של כל העובדים הסוציאליים, הן עובדי העירייה, העמותות הרבות שעוסקות בילדים ונוער הזכרנו והזכירה גם הילה וגם שרון שהמסגרות החלו לפעול ראשית מרחוב ע"י הפעלת הילדים ופעילויות חברתיות הפעלה לימודית ואחרת גם במסגרת המועדוניות וגם נשלח מזון כמעט לכל ילדי המועדוניות באשר הם עד פתח הבית גם בימים הראשונים של סגירת המועדוניות. היה מרשים, היו פעילויות התנדבותיות עשירות ויפות.

ישנן מסגרות, למשל הפנימיות ומשפחות האומנה בכל רחבי הארץ עבדו כל הזמן והעו"ס מהמחלקות לשירותים חברתיים היו איתם כמובן בקשר. גם הטיפוליים למשפחות במצוקה נעשו בזום, הורים שיש להם מצוקה לגבי ילדיהם

עיר ללא הפסקה

גם כן השירותים האלה פעלו לאורך כל הזמן. בתים חמים לנערות עלו מרחוק בתחילת הדרך וככל שמשרד הרווחה הוציא חוזרי מנכ"ל שאפשרו את החזרה גם לחזרה פיזית עוד הרבה לפני שמערכת החינוך כולה חזרה משרד הרווחה אפשר חזרה פיזית למסגרות כמובן תוך שמירת כללי מרחק, הם נתנו 10 ילדים בתוך חדר, אולם, ולאחר מכן אפילו 15 ילדים בתוך חדר. בתחילת אפריל ניתנה אפשרות להיות עם ילדים ביחד. עם חלק מהמקורות אכן זה עבד לטובת הילדים.

נזכיר כמובן גם שירותים כדוגמת השירותים שאכפת מפעילה, אולי דורית תזכיר את זה, אבל ניידות הרחוב עבדו בלילה, זה היה מרשים עד מאוד, כמעט כל תוכנית שמופיעה בספר הפרויקטים העירוני לילדים ונוער עבדה בדרך זו או אחרת. לא היתה תוכנית אחת שהפסיקה לעבוד. בין בשירותים מרחוק ובין מקרוב.

אופירה יוחנן וולק: תודה רבה. רותי ודורית הינדי מקידום נוער. הגענו לנושא השלישי.

טיפול בנוער בסיכון בעת משבר הקורונה

רותי אנזל, מנהלת אגף על יסודי קידום ילדים ונוער: מה שאנחנו רצינו ככה לדבר עליו באמת אני רוצה להגיד שאנחנו עובדים בקידום הילדים ונוער בהמון שיתופי פעולה. גם בתוך מינהל החינוך וגם מינהל שירותים חברתיים הרבה מהמסגרות שלנו, זה מסגרות שיש ככה שיתוף פעולה ולנו היה מאוד חשוב באמת להפעיל כמה שיותר מסגרות קידום הילדים ונוער מפעיל כ-32 מסגרות בתוך העיר מגיל 6 ועד גיל 18 ומתוך 32 המסגרות מיד בהתחלה הוחרגו חלק גדול מהמסגרות, גם כי באמת המדינה החריגה חלק מהדברים וגם כי העירייה החליטה שהעניין של נוער בסיכון של משפחות בסיכון הוא בראש סדר העדיפויות. אז הדבר הראשון שהיה ברור שיוחרג זה הפנימיות. עיריית ת"א היא היחידה שיש לה פנימיות בבעלות של העירייה. היינו צריכים להתמודד בפנימיות גם עם הסיפור של עבודה רציפה, עם זה שילדים לא יכולים לצאת הביתה וגם עם זה הצוות הוא מצומצם הוא צריך לעבוד עכשיו בעצמות הרבה יותר גדולה, כי בד"כ בבוקר הילדים נמצאים בבתי"ס עכשיו הם היו בתוך המרכזים, והיינו צריכים להתארגן בתוך המרכזים עם תוספת של אנשי צוות ואי אפשר היה להוסיף, אז עם שעות נוספות גם חלק מהצוות התקשה, זה הציב אתגר מאוד גדול.

בנוסף, הסיפור של למידה מרחוק שנכנסה לתוך בתי"ס והילדים היו צריכים להיות כולם במצב שהם יוכלו לבצע את הלמידה מרחוק כשאין לנו לכל ילד מחשב בפנימיות. בתוספת כל החרדה, וכל המצב שהיה לילדים גם קשה בהתנהלות מול עם זה שהם לא יכולים להיפגש חלקם עם המשפחות שלהם, חלקם רצו לצאת, זה שבצעם הם מבודדים בתוך הפנימיה, הנושא של הבידוד בתוך הפנימיה דרש גם לבנות מערך טיפולים שיהיה מותאם. המשכנו עם מרכזי הלמידה כי היה חשוב שיהיה סדר יום לילדים.

ליל הסדר בתוך הפנימיה, היינו צריכים ליצר בתוך הפנימיה גם פעילות הפגתית שתהיה וגם דרך אגב להחזיק קצת רגשית את אנשי הצוות שחלקם גרים בפנימיות ונשארו בבידוד עם הילדים. אז זה ככה לגבי הפנימיות. המועדוניות שלנו יש לנו, בואי דורית דברי קצת על המודל הייחודי שעשינו במועדוניות.

דורית הינדי: שלום לכולם, כמו שאתם רואים מתוך 12 מועדוניות שאנחנו מפעילים בשגרה, 11 מועדוניות פעלו. מועדונית אחת לא נפתחה כי עזבה רכזת המועדונית. אבל כמובן שגם דאגנו לילדים של אותה מועדונית גם לחומרי יצירה, פעילויות יחודיות, עשינו פעילויות בזום קשר טלפוני, ווצאפים הם הגיעו לקחת ארוחות חמות דאגנו לאחים של הילדים כדי שלא תהיה סיטואציה לא נעימה בתוך הבית. חלק מהעובדים נרתמו לעשייה לקחת את האוכל

עיר ללא הפסקה

למשפחות שלא יכלו להגיע. היה קשר קבוע עם ההורים כדי לתמוך כמובן שקשר עם הרווחה. משהו גם בשעת משבר עם העו"ס הערבנו במצבי משבר קיצוניים שפגשנו בתוך המשפחות.

רותי אנזל: משרד החינוך מיד החליט לשחרר ולהחריג את הקב"סים כי היה מאוד חשוב שהם יהיו בקשר שוטף עם הילדים והמשפחות. נוסף לנו מימד נוסף וזה העניין של כל התלמידים והתלמידות מהעיר כ-10 תלמידים שלומדים בפנימיות ובכל מיני מסגרות מחוץ לעיר שנסגרו והם חזרו לעיר. והיה צורך ליצר איתם קשר שוטף כי התלמידים שלומדים אצלנו בתוך בתי"ס גם ביה"ס מייצר איתם איזה קשר קבוע. המחנכים שלהם היועצות, הפסיכולוגים מייצרים קשר שוטף ופה היתה קבוצה של 100 תלמידים שחזרו לעיר ורצינו לוודא שהכל בסדר איתם כי המסגרות שלהם נסגרו. זה היה אתגר מאוד גדול ולקח זמן 10 ימים להגיע בסופו של דבר לכל ילד ולאתר אותם. היה לנו מאוד חשוב כל הזמן לעדכן את התיקים, שהקב"סים יעדכנו הכל כי בסוף בתי"ס היו בקשר איתם כשהייתה בעיה עם תלמיד שהרגישו שקשה לו, שנושר להם בתוך העניין של שיח הזום. זה היה מאוד חשוב, אנחנו גם החלטנו שהמדריכים שמאמנים להצלחה בתוך בתי"ס נחריג חלק מהם עפ"י בקשת מנהלי בתי"ס ועפ"י בקשת המרכזים שהוחרגו כיוון שהקשר שלהם עם התלמידים שמטופלים שלהם, היה מאוד משמעותי דוקא בתקופה הזו ושרון הזכירה את העניין שהבידוד בתוך הבתים יצר מורכבויות חדשות והקשר עם כל מחלקות של מינהל שירותים חברתיים היה מאוד חשוב פה כדי לאתר את המשפחות ולהעביר מידע בינינו לבינם וההיפך. לכן זה אפילו יש לנו 2 עובדים שלא הוחרגו והמנהלים התחננו שנחריג אותם ועכשיו אנחנו מחריגים אותם שוב.

דורית הינדי: עובדי חינוך טיפול, המנדט שלהם לעשות עבודה פרטנית עם הילדים ובני הנוער שנמצאים בסיכון בנשירה מביה"ס או שנשרו. היינו בקשר עם 200 בני נוער בשיחות זום, כן אני מודה שנאלצתי לקבל החלטה שהם כן יגשו לפגוש את התלמידים, כמובן תוך שמירה על מרחק, כי נשמע בטלפון שיש מצוקה אמיתית, אז פגשו אותם בגינות הציבוריות שמרו על הכללים כמובן. מצאנו לצערנו שצפיפות בתוך הבית והשהייה הממושכת שלא כולנו מורגלים לכך. היו 20 מקרי אלימות בתוך המשפחה חלקם מקרה קיצון שדיווחנו לרווחה בהשוואה לשוטף שאנחנו פוגשים 10 מקרים בחצי שנה עליה מאוד דרמטית.

אופירה: שאלה, כשאת מדברת על עובדי חינוך טיפול את מתכוונת גם לתוכנית של אכפת בלילה?

רותי: תיכף נגיע לזה.

עובדי חינוך טיפול זה בעצם המדריכים הטיפוליים שהם עובדים על פני כל המרכזים שלנו של קידום נוער, הם נמצאים בקשר עם המדריכים של אכפת בלילה אבל גם בתוך המועדוניות במרכזי הילה, בכל המרכזים שלנו כל אחד כזה יש לו כמה מטופלים שהוא בפקוס עליהם ומתכלל את כל העבודה איתם.

דורית: עוד נתון שהוא קיצוני קצת. ליווינו 5 נערות להפסקת היריון בתוך התקופה הזו. ליווינו שלוש נערות בחצי שנה האחרונה. זה מראה שההתנהגויות קיצון מאוד הוחמרו. טיפלנו בהרבה פניות של עזרה של הורים. הורים פנו לעובדים בעזרה כלכלית, רגשית, נתנו כלים להתמודדות בתוך המשפחה. באמת מאוד הצטיינו במינהל לשירותים חברתיים עם הסיוע של ארוחות הביתה. קיבלנו תמיכה מאוד משמעותית. גם משפחות שלא מוכרות ברווחה הצלחנו לסייע להם באמת על בסיס יום יומי וזה היה עזרה מאוד משמעותית. הרבה מהמשפחות נתקלו בקושי כלכלי. תכנית היל"ה שלנו.

רותי : יש לנו 5 מרכזים שבהם פועלת תכנית היל"ה להשלמת השכלה. המרכזים כוללים גם את עדי ונוחם של האוכלוסיה החרדית, שערי ניקנור ביפו לאוכלוסיה הערבית, ועוד 2 מרכזים בנווה שרת. אנחנו קודם כל התחלנו מהחרגה של כמה עובדים במרכזים כדי לאפשר למידה מרחוק בעניין של השלמת השכלה, אבל יש מרכזים שהיו אינטנסיביים למשל ביפו, ואני רוצה להגיד שגילינו הרבה עובדות שלא הוחרגו ובכל זאת התנדבו ונשארו בקשר עם הנערים והנערות. קשר רגשי לימודי.

בתכניות הלמידה מרחוק היינו מאוד מופתעים מהשיעור הגבוה של ההשתתפות. אם יש לנו בערך 240 תלמידים שנמצאים בתכניות היל"ה, כ-152 מהם השתתפו באופן פעיל בלמידה מרחוק זה הראה לנו שזה מאוד חשוב להם. היו הרבה מאוד תכניות שמותאמות אישית כי הרבה בתים כמו שאתם יודעים, או שאין מחשבים או שמחשב אחד משרת כמה, ועשו אפילו כל מיני תכניות דרך הטלפון והדפיסו חומרים והביאו לבתים באופן מאוד ככה מיוחד עם המון מוכוונות דיפרנציאלית, כל אחד בהתאם לצרכים.

כמובן שגם השתדלו לציין איתם את החגים לעשות איתם פעולות מיוחדות דרך הרשת בצורה מאוד יצירתית. הם שלחו להם המון סרטונים, זה היה מרגש.

מרכז שערי ניקנור- היתה שם מורכבות מאוד גדולה, היה חשוב לנו להחריג כל מה שאפשר ביפו. יצרנו קשר הדוק עם מנהלי בתי"ס כדי לאפשר עבודה טובה והדבר הראשון שהיינו צריכים והמרכז התגייס לזה, זה לכל הנושא של הסברה לבני הנוער ולקהילה כולה. לתווך להם כמה חשוב לשמור על הנהלים, מה המשמעות של הקורונה, מה המשמעות של הנהלים שיצאו ולמה זה חשוב. אפילו נערכו ביקורי בית.

אני רוצה להגיד שבמהלך הסיורים הנערים פגשו ילדים מב"ס יסודי שמסתובבים ברחוב בגילאי 11-12. יצרנו קשר עם המנהלים של בתי"ס היסודיים וגם עם מינהל שירותים חברתיים לראות מה המשפחות האלו צריכות היה פה שיתוף פעולה נהדר גם עם המישלמה ליפו, מדריכים שיצאו לחל"ת מהמישלמה הוחזרו בשביל לסייע תחת כל המורכבות הזו שנמצאת שם. לא ויתרנו בשערי ניקנור לילדים על העניין של השלמת השכלה. היה ממש לחץ על הילדים להיכנס, לקום בזמן לשיעורים, לעשות כל מה שצריך. המרכז נכנס מאוד לעניין של איסוף תרומות מסוגים שונים לא רק מזון, אלא גם בגדים, משחקים לילדים, מחשבים והמדריכים הם אלה שיצאו לחלק לבתים. בנוסף, פעלו מיזמים קהילתיים שונים למשל המיזם של המסעדות. מסעדות רבות נשארו בלי עבודה אז הן נרתמו להעביר אוכל למשפחות. משפחות שרצו לאפות יצרו מיזם אפיה משותף בבתיים ואת התוצרת חילקו לקול קורא, כל משפחה נרתמה והיה הקדשה עם ברכה אישית.

אופירה : אני מתנצלת, אני נאלצת לקצר אותך קצת. בואי נגיע לאכפת בלילה.

רותי : זה חלק מהעניין מה שראינו באכפת בלילה העצימות שונה בזירות גאוגרפיות שונות. הבדל משמעותי בין העבודה בתוך ת"א והמרכז והצפון לבין יפו, ולכן הפנינו משאבים לשם. האתגרים ביפו היו רבים מאוד : תיווכנו מול המשטרה את נושא האכיפה כדי למנוע עימותים. בשבועיים התבצעו כ-25 סיורים ונפגשנו עם כ-240 בני נוער. הפננו כל ילד לגורם שיוכל להמשיך איתו הלאה את העבודה. התובנות שלנו היו שמשבר הקורונה בעצם העצים את מצבי הסיכון על הרצף. וראינו שהעובדים של המחלקה היו עוגן עבור ילדים רבים. ראינו גם שלמרות שהתנאים הקשים היתה המון ערבות הדדית בין העובדים והיה המון התנדבות למען המטרה.

עיר ללא הפסקה

ועוד דבר שחשבנו עליו, מיפוי של כישורים נוספים שיש לעובדים שלנו כי אם מוצאים אותם לחל"ת יכול להיות שאנחנו יכולים להעסיק אותם לנייד אותם למקומות יותר נצרכים.

אופירה : אני רוצה לחדד. אחת הסיבות שדחפתי שתגיעי לאכפת בלילה מעבר לעובדה שאני ממש מההתחלה ביקשתי מהמנכ"ל שיחריג אותם ושימשיכו להיות בשטח. זה הוכיח את עצמו, אני מניחה שהתבונה היתה שעם כל הכבוד למאה ה-21 ולזום ולטכנולוגיה, אי אפשר לותר על הקשר הבלתי אמצעי הזה ואנחנו חייבים שבכל רגע נתון יהיה לנו אנשים בשטח שיפגשו פיזית עם זה את הילדים.

סיגל ויצמן, חברת מועצת העיר : קודם כל כל הכבוד לעשייה של כולם, עשייה מבורכת ובאמת ראינו איך תפקדתם בתקופת קורונה לא ב-100 אחוז ב-150% שאפו לכולם. יש כמה דברים שרציתי אם תוכלו לשתף - מה קורה עם הנוער עם הנושא של איך בני נוער בוחרים מגמה? אם עושים איתם פגישות זום, אם יש חשיבה איך לעשות מסיבת סיום לפני גיוס, טקס, אם יש מחשבה. אני יכולה להגיד שאצלי בבית הלמידה מרחוק עבדה מצוין אבל אני יודעת שיש את הקושי של ילדים שהיה מאוד קשה להם ואני רואה את העזרה אחד לשני. משהו שמאוד מעסיק אותי זה שהנוער שואל אותי כל הזמן מתי יוכלו להיפגש, איך העמדה של העירייה מול הנושא של להפעיל את המרכזים הקהילתיים, ותנועות הנוער, אולי לקחת אותם.

אופירה - סיגל אני רוצה לעצור אותך רגע, כמושאני רואה פה בפורום הזה אין נציגים של מינהל קהילה ולכן השאלות שלך לגבי תנועות הנוער וכו' הם לא רלוונטיות כי אין מי שיענה.

סיגל - אולי אפשר לחשוב על איזושהי תכנית שבחופש בקיץ הם יוכלו להפעיל קייטנות לילדים הקטנים יותר.

אופירה - הנושא נבדק ע"י מינהל החינוך ועל ידי.

קריאה - רק עדכון קטן תנועות הנוער מנסות כבר, סיגל להפעיל קייטנות בקיץ כמה שנים.

סיגל - אני יודעת.

אופירה - בדקנו את הנושא הזה כשרצינו למצוא עבור הגילאים הצעירים יותר של 12-13 ומעלה, לא ניתן לעשות את זה, משרד החינוך אוסר על כך, אבל זה לא המקום לדון בדברים הללו, כי אין לנו את הנציגים של מינהל קהילה. נתתי לך תשובה על הסיפור הזה. דני, נעבור אליך.

דני יבורסקי, נציג הורים מיוחדים - אני לא רוצה להעלות, היו לי כמה דברים, הייתי רוצה לשמוע משירלי בסוף משהו לגבי ההסעות. יש לא מעט עניינים בהקשר של החינוך, אני לא יודע עם זה בידיים של מינהל החינוך, אני דני, אבא לילד משולב בחינוך רגיל, נציג של הורים מיוחדים ת"א-יפו.

שירלי – עם תחילת הקורונה משרד החינוך עצר ב-15 במרץ את כל ההסעות בהנחיה של משרד הבריאות. ובעצם בגלל שהמערכת הפסיקה ללמד, וגם כשהוחלט להחזיר את החינוך המיוחד ללמידה, נאסר על הפעלת הסעות באופן גורף, בהתחלה אמרו מותר למעט חריגים, אבל הקפידו גם את ההחלטה על חריגים, ולא אפשרו לרשויות המקומיות לבקש החרגה של קווי הסעה, בגלל שיקולים בריאותיים. אנחנו ועוד רשויות הפעלנו לחץ בנושא ההיסעים. ת"א-יפו היא אחת מהרשויות שיש בה הכי הרבה ילדי חינוך מיוחד מהרשויות, וכולם מוסעים אצלנו, צריך להגיד לטובת מי שלא יודע, שיש אחוז גבוה של ילדים עם צרכים מיוחדים שלא זכאים להסעה עפ"י המדינה כמו הלקויות הקלות, מה שנקרא, לא זכאים להסעה עפ"י המדינה. אבל העירייה מסיעה את כולם, את כל ילדי החינוך המיוחד גם ללא הכרה בצורך ע"י המדינה זה בשגרה וזה בטח נכון גם בחירום, היה לנו דברים והרבה מאוד התכתבויות שלא לומר התכתשויות עם משרד החינוך, בנושא של היסעים, הייתה הרבה מאוד דיסאינפורמציה. בהתחלה הם אמרו שהם מאפשרים החרגות, היה פה, גם אגיד, בצניעות שעשינו פה שירות בשביל כל המדינה בנושא הזה, ליזה הסגנית שלי פשוט הובילה פה מהלך שעזר לכל ילדי החינוך המיוחד בארץ בהתעקשות שלה שיהיו הסעות לילדי החינוך המיוחד, בסופו של דבר, הצלחנו להגיע למצב שמאפשרים לנו להפעיל את כל מערך ההיסעים תוך פיצול של כל הסעה ל-2 בגלל היבטים בריאותיים, מיניבוס שיכל להכיל 8 ילדים עכשיו פוצל ל-2 מיניבוסים. 4 ילדים בכל מיניבוס, מונית של 3 ילדים פוצלה ל-2 מוניות אפילו ל-3 מוניות, וגם את הפיצול הזה ספגנו על עצמנו, כי בעצם משרד החינוך לא מממן את הפיצול. כל בר דעת צריך להבין שאם ההסעות עולות כ-70 מיליון שקל בשנה בשגרה, אנחנו צריכים לפצל כל הסעה ל-2 כולל מלווים, זה פשוט פי 2 עלויות. החינוך המיוחד בהתחלה לא חזר במלואו אלא חלקית, 3 ימים, אם היינו צריכים להתאים הסעה למערכת, איזה ילדים לומדים באיזה יום ואיזה קו לעשות לו, זו עבודת נמלים מאוד פרטנית שלקח לנו כמה ימים להתארגן עליה, ולאשר תקציבית את ההכפלה של תקציב ההיסעים, לאשר תקציבית מול מנכ"ל העירייה, זו לא החלטה פשוטה לעירייה לקבל בשעה שכל תקציבי העירייה מוקפאים, והעירייה נכנסת לתקופת גרעון משמעותי עם קיצוץ דרמטי בתקציב שלה, אבל חינוך מיוחד זה בבת עינו של ראש העיר, והוא לא חוסך בזה, לכן קיבלנו אישור להפעיל את המערך בפיצול ובמימון העירייה. לקח זמן עד שאנחנו הצלחנו להפעיל את זה, חברות ההיסעים לא משתלם להם- כן משתלם להם, הם צריכים לעשות סבבים, בשבע וחצי, ואחרי זה בשמונה חצי, וכן מלווים, לא מלווים, לא הכל תלוי בנו זה מה שתלוי בנו זה תקציב ואישורנו, זה לעשות את עבודת הנמלים הפרטנית של מערכת קווי ההיסעים מול כל מנהלי בתי"ס וההורים ואת זה עשינו ואם יש עדיין אי סדירויות בתוך הדבר הזה בגלל שחברות ההיסעים לא הצליחו להתארגן על הכל מעכשיו לעכשיו, כאשר פיטרו את כל העובדים שלהם, לנו אין מלווים. הוצאנו את כל המלווים לחל"ת. רוב המלווים שלנו הם מעל גיל 67 שאסור להם לחזור לעבודה, גם גיוס המלווים זו עבודה שנדרשנו לעשות מיד, ברוב המקרים ביקשנו להחתים הורים על ויתור מלווה, כדי שנוכל להוציא את ההסעה, זו עבודה לוגיסטית מורכבת אבל כל התנאים בשלים לכך שכל הילדים ייסעו, וגם צריך להגיד שמה שבשגרה לא עובד חלק בחירום עוד יותר קשה לעבוד חלק.

קריאה - כל ילד אמור לקבל הסעה ליום מלא?

שירלי - זו שאלה אחרת לגבי ההיסעים, מערכת החינוך המיוחד לא חזרה לעבוד עד 17:00. זה גם הקושי בהזנה, גם פה היתה דיסאינפורמציה של המשרד, גם על זה התכתבתי עם ההורים. אנחנו בהתחלה מחזירים את ההזנה ואז לא מחזירים את ההזנה. עשינו מאבק בשביל כל המדינה, בסוף הצלחנו להגיע לזה שמשרד החינוך אומר שהחזרנו את

ההזנה, אבל בתנאי שמערך החינוך המיוחד לומד עד 17:00, היות שלא אישרו שיעבוד עד 17:00 אז אין מערך הזנה. גם פה אנחנו בקשר עם הקייטרינג ומשרד החינוך כדי שזה גם יעבוד עד 17:00, וגם יהיו הסעות הזנה ולמידה עד 17:00.

אופירה - שירלי שאלת המשך, שאלו פה לגבי היול"א, מתי הוא יחזור? מאחר והצהרונים חוזרים, האם יש לנו תשובה לזה.

שירלי - אני יכולה להתייחס ואם לאה רוצה היא גם יכולה, בתי"ס בדרום העיר, רוב בתי"ס בדרום לומדים בשגרה עד השעה 14:00. אנחנו בעצם מעריכים להם בשעתיים את יום הלימודים מהשעה 14:00-16:00 בתשלום מאוד סימלי של ההורים, בעצם התוספת של העירייה היא של שעתיים מרגע שהתחילה הקורונה וחזרה ללמידה של כיתות א' עד ג'. בתי"ס חזרו ללמד עד 13:00, לא עד 14:00. בגלל היבטים של כוח אדם צריך לחלק את הכיתות והקפסולות, אז הם לומדים עד 13:00. התוספת החלק של העירייה בעצם בין 13:00-15:00 לא יכול להיות עד 16:00, ולכן זה המתווה. אם בתי"ס מלמדים עד 14:00 החלק העירוני מ-14:00-16:00. אם בתי"ס מלמדים עד 13:00 החלק העירוני מ-13:00-15:00 התוספת העירונית, ההשקעה היא של שעתיים ביום והיו הרבה שאלות לגבי למה זה עד 15:00, בסוף זה מימון עצום של העירייה, זה עולה 20 מיליון שקל בשנה. מה שההורים משלמים זה פחות מ-30% מהעלות של העירייה, ואנחנו לא יכולים להוסיף עוד שעה זה עוד 10 מיליון לשנה. ברגע שבתי"ס יחזרו לשיגרה מלאה ולמידה בתחילת יוני ויוכלו ללמוד עד 14:00 כמו שהם בדרי"כ מלמדים, מה שהמדינה מתקצבת יום לימודים ארוך יכול להיות עד השעה 16:00. לאה, את רוצה לחדד, להוסיף?

לאה זיידה, מנהלת אגף חינוך יסודי - אי אפשר לחדד, היה מאוד ברור.

אופירה - לאה לצורך העניין זה אומר שיו"א חוזר ביוני.

שירלי - אנחנו ביקשנו מהמנהלים כרגע לעשות איזושהי בדיקה של צורך של הורים להחזיר ילדים שהיו במסגרת כדי לראות בכלל אם יש צרכים ויש היענות של ההורים. והדבר השני זה לבדוק מה קורה עם הורים כי בחלק גדול מבתי"ס מי שמפעיל את היול"א זה מורים. זו אחת הבעיות שאין קשר בין ההחלטות. צריך לראות, להסתכל על ביי"ס בצורה שלמה ואין מי שרואה את התמונה השלמה. אם המורה מלמדת בבוקר וגם למידה מרחוק מתי בדיוק היא תלמד את הילדים, ועכשיו היא צריכה ללמד ד-ו. מחר יש לנו פגישה עם המנהלים נשמע מה האתגרים, נחשוב איתם ביחד איך נכון, מה נכון להחזיר את יול"א. גם העבודה מול ספקי תוכן מול החוגים שפועלים. כולם יצאו עכשיו לחל"ת וצריך לבדוק מי יש ביכולתו להחזיר את המדריכים שלו, זו לא עבודה שאפשר לעשות מהיום למחר, צריך זמן התארגנות.

אופירה - שירלי לגבי הצהרונים בגנים. מישהו העלה שאלה...

ליזה - אנחנו ממש תוך כדי הפגישה קיבלנו את הקול קורא של המשרד לצהרונים בגני ילדים, עכשיו הגיע, כולל המימון של המדינה.

שירלי – כשפרסמו במוצ"ש כשהגיעו להסכמות, אנחנו עשינו את החישובים יחד עם המפעילים כדי להבין אם השיפוי של המדינה אכן יהיה ישים מבחינתם, פעלנו מול השלטון המקומי, ומשרד האוצר לוודא שהשיפוי יהיה מתאים ויאפשר הפעלה של כל המסגרות ללא תוספת תקציבית שההורים ידרשו לתת, כי בהתחלה היה אז, קיבלנו את זה, עכשיו ישבנו עם יובל חינוך והמפעילים להתכונן להפעלות של הצהרונים, אין עוד תאריך. מחזירים את כל העובדים שלהם מחל"ת, מתחילים רישום מחדש לכל הצהרונים לראות מי עדיין רוצה להישאר. יש הורים שמבקשים לבטל כי הילדים הגדולים שלהם בבית ולא חזרו למסגרות, מבחינתם הם יוציאו את האחרים. אנחנו בודקים את כל ההיבטים. ברגע שתהייה תשובה מדויקת נחזיר את כל הצהרונים. נעדין כמה שיותר מהר.

אופירה – מעולה.

דני – היתה לנו פגישה לא מזמן בקרב ההורים המיוחדים וישנן המון תהיות. לילדים עם צרכים מיוחדים מדובר בתקופה קשה מאוד. על חלק שמענו כאן ממינהל רווחה, אבל לחלק גדול מהדברים פשוט לא היה מענה בכלל בעיר. כל מיני פתרונות יצירתיים מצד אחד, חלקם פעלו למטרה חלקם פחות. מחלק מהקהילות שאנחנו יצרנו שמענו שיש חוסר סנכרון, זו עירייה גדולה, ויש הרבה פעמים חוסר סנכרון בין המינהלים, ילדים עם צרכים מיוחדים צריכים תמיכה של כל המנהלים, חינוך, רווחה. אחד הדברים שביקשנו שתהייה פגישה של כל ראשי המינהלים ולראות איך אנחנו מצליחים להתמודד מכל הכיוונים עם הצרכים של הילדים.

אופירה – אני מביחה לך שאנחנו נקיים פגישה עם הגורמים הרלוונטים בכל אחד עם המינהלים יחד איתכם, כדי להגיע לתובנות. זה רצון של כולנו להשתפר. זה משבר שתפס את כולם מגדול ועד קטן. לא תמיד בסמכותינו להחליט כיצד אנחנו פועלים אבל אני יכולה להבטיח לך שאנחנו מאוד רוצים לדעת איפה אפשר לשפר ולתייג את השירות עבור התושבים שלנו.

שרון מלמד – אני רוצה להוסיף על זה, היתה לנו השבוע פגישה שנייה מול המינהל, עלה שם, העבודה משותפת עם ההורים עוזרת לדייק כל הזמן בטח בעת כזו את המענים של כל העירייה וזה תהליך בסוף. למשבר כזה אף אחד לא התכונן, התכוננו למלחמות, טילים, שטפונות, אבל זה משבר אחר ותוך כדי משבר למדנו לדייק יותר נכון, אין ספק שצריך לעשות הפקת לקחים, ללמוד בצורה משותפת, לדייק, לימים שעוד נכון לנו אם זה לא נגמר, נעשה את זה בשמחה ונכין את הפגישות האלה.

דני – תודה.

אופירה – שירלי, הגענו לנושא האחרון אבל אני רוצה שתגידי לי אנחנו קצת חרגנו מהזמן, שלא כהרגלי, ובעקרון רצינו לדון בנושא של ההזדמנויות שהמשבר הזה ככה נתן למינהל החינוך אבל תגידי לי מה את חושבת...

שירלי – אפשר לעשות את זה בוועדה הבאה.

אופירה – זה מה שרציתי להציע, אני מתנצלת שהתכוננת לזה.

שירלי – אני לא אגיד מה ההזדמנויות, יש פה אנשים שיגידו, אני מקשיבה, ואז מיישמת. אנחנו מתחילים תהליך מול מנהלי בתיס ומול הגננות והסייעות כדי לחשוב מה המגמות החיוביות שהזדמנו לנו במשבר ומה המגמות השליליות שנרצה להתמודד איתם אחרי המשבר ואיך נראה ב"ס וגן שהוא יותר מותאם בעקבות הקורונה. היתה טלטלה מאוד קשה זה נראה כאילו זה חודשיים וזה נגמר, אבל היתה טלטלה דרמטית מאוד מהמון היבטים ואנחנו לא רוצים לעבור על ידה ולבזבז אותה.

קריאה - למשל הקטנת הכיתות?

שירלי – זו אחת המגמות החיוביות, שאני חושבת שצריך לשבור את הראש בצורה מאוד יצירתית, על איך מקטינים את הכתות. יש לנו עדויות מתלמידים ומורים שאומרים שמשנה את כל איכות ההוראה וחויית הלמידה אז צריך לשבור את הראש ולחשוב איך עושים את זה. גם העובדה שהילדים לומדים מחלק מהבית, היא טובה מאוד לחלק מהילדים. אולי צריך לאפשר לחלק מהילדים חלק מהשבוע ללמוד מהבית וככה להקטין את הכיתות ולפנות מורים, אנחנו רוצים להיות אמיצים ונועזים יחד עם אנשי החינוך של השטח, עם המורים, ההורים התלמידים ולעשות מעגלים רחבים של חשיבה, אז בטח לא התכוננתי לנאום, כי זה לא ממנהגי אני יותר סופגת מאשר משפריצה ולכן אם נעשה בעוד כמה חודשים חשיבה כזו אז נוכל לבוא ולהביא נציגי מנהלים ומנהלות ולשמוע ולהשמיע ולראות מה עלה השטח התובנות וליהנות מהחוכמה של הפורום הזה.

קריאה - לגבי סבב שני, יש היערכות?

שירלי - אני מניחה שאם נחזור זה בדצמבר, באופן יותר מבוקר ויותר הגיוני. אני לא חושבת שתהייה השבתה של המערכת. אנחנו נהייה ערוכים לזה הרבה יותר טוב.

אופירה – תודה רבה לכולם.

רשמה : ורד חן